

129 hafi dvalið þar fyrnefnd ár í leyfislausri húsmennsku, heldur bendir það atriði til hins
15. okt. móttsetta, að eigi verður sjeð að páverandi hreppsnefnd Nesjahrepps hafi amast neitt við
dvöl Brynjólfs þar í hreppum þau árin, eða látið það á neinn hátt í ljósi, að hún álití
dvöl hans að neinu leyti ólöglega, því það er ekki fyrr en 7 árum seinna, þegar
Brynjólfur verður þurfandi sveitarstyrks, að hreppsnefndin byrjar að vekja máls á því,
að dvöl hans í hreppnum árin 1881 og 1882 hafi verið leyfislaus. Það verður því
ekki álitíð að hreppsnefnd Nesjahrepps hafi tekizt að færa nægilegar sannanir fyrir þess-
ari síðari málsástæðu sinni, og verður hún þannig eigi tekin til greina.

Samkvæmt framanrituðu ber að staðfesta hinn áfrýjaða amtsúrskurð frá 12. ág.
f. á., og skal hann að öllu leyti óraskaður standa.

Þetta tilkynnist yður hjermeð, herra amtmaður, til þóknanlegrar leiðbeiningar
og frekari birtingar.

130 Brjef landshöfðingja til Baldvins L. Baldvinssonar um farbrjef vesturfara.
17. okt. — Útaf fyrirspurnum yðar í þóknanlegu brjefi, dags. 14. ág. p. á. um það, hvort út-
flutnings »línur« sjeu ekki skyldar til að láta útförum sínum í tje endurrit af farbrjefi
því er hún selur þeim og sem þjer tjáið innihalda allan útflutningssamning hennar við
þá, og ef svo sje, hvort þá nokkur af umboðsmönnum »línunnar« eigi rjett á að heimta
eða taka slíkt eptirrit af útförunum aptur, skal yður hjermeð þjónustusamlega tjáð, að
eptir 13. gr. í útflutningsslögunum 14. jan. 1876 þurfa útfarar eigi að halda á neinu
eptirriti, heldur eiga þeir rjett á að halda frumritinu af samningi þeim, sem útflutninga-
stjóra er skylt að gjöra við þá, og á lögreglustjóri að senda hverjum útfara nefnt frum-
rit aptur, þegar hann hefur rannsakað samninginn og ritað á frumritið vottorð sitt um að
samningurinn fullnægi ákvæðum laganna. Eins og fyrirmæli laganna um að samningurinn
skuli gjörður og sæta yfirvalds eptirlitum eru sett til þess að vernda útfarana, eins er
það augljóst, að ákvæðin um að frumritið skuli afhent útförunum eptir að samningurinn
hefur verið rannsakaður, miða að því, að útfarar hafi skilríki þetta í höndum sem
sönnunargagn, til þess samkvæmt því að leita rjettar síns gagnvart »línunni« eða hlut-
aðeigandi útflutningastjóra eptir 14. gr. laganna, ef til kemur. Af þessu leiðir, eins og
einnig þegar liggur í hlutarins eðli, að hvorki útflutningastjórinn nje neinn umboðs-
maður eða þjónn »línunnar« hefur rjett til að svipta viðsemjanda sinn þessu sönnunar-
gagni fyrir skyldum þeim, sem »línan« hefur tekizt á herðar, og hafi það tíðkæzt, að
samningurinn hafi verið ritaður á farseðil vesturfara eða á skilríkið fyrir flutningsrjetti
með tilteknu skipi ákveðna leið, sem þeir eiga að afhenda á leiðinni, þá er sú venja
ekki lögum samkvæm, heldur ber að hafa samninginn útaf fyrir sig, í því formi sem
lögin tiltaka, frumritaðan á íslenzku með enskri þýðingu.

131 Brjef landshöfðingja til bæjarfógetans á Ísafirði um leyfi til að útmæla
23. okt. nokkuð af landi kaupstaðarins til túnræktunar. — Samkvæmt beiðni yðar, herra
bæjarfógeti, í þóknanlegu brjefi, dags. 8. f. m., vil jeg hjer með veita samþykki mitt
til, að bæjarstjórnin megi afhenda þeim bæjarbúum, er þess kynnu að óska, til erfða-